

ת"ד 2173/01/21 - מדינת ישראל נגד אילן תורגן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 21-2173 מדינת ישראל נ' תורגן
תיק חיזוני: 382031/2020

בפני כבוד השופט שרתית זוכוביצקי-אור
מדינת ישראל
מationship
נגד
אילן תורגן
נאשם

החלטה

בפני בקשה הנאשם להפנותו לבית משפט קהילתי אשר הועלתה לראשונה בדיון מיום 14.10.2021. המאשימה התנגדה לבקשת נוכח סירוב הנאשם להודות בעבירה של נהיגה בשכרות.

כבר עתה אצינו כי לאחר שיעיינתי בטענות הצדדים מצאתי לדוחות את הבקשה.

הרקע לבקשת

.1. ביום 7.1.2021 הוגש כנגד הנאשם כתב המיחס לו עבירות של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), נהיגה בכיוון הפוך בכביש חד סטריאלי תקינה 34 לתקנות התעבורה (נ"ח), תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), התנהגות הגורמת נזק לפי תקינה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה וחבלת של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

.2. בהתאם לעובדות בכתב האישום ביום 6.7.2020 10:40 נ Heg הנאשם ברכב מסוג פורד וזאת בקלות ראש וברשלנות בכביש 38 מכיוון צפון לדרום. הנאשם נסע בנגדו לכיוון התנועה, בכביש חד סטריאלי, וכותזהה מכך התנגש חזיתית ברכב ניסאן, מ.ר. 37-326-80 שנסע מכיוון דרום לצפון (להלן: "הרכב המערבי").

.3. כתזאה מהתאונה נחבל Heg הרכב המערבי חבלות של ממש בדמות שבר עם תזזה בגוף הסטרנוום עם המטומה רטרו סטרנלית קתנה, שבר עם תזזה בклиיבוקולה משמאלי, שבר בצלע 9.10 מימין, קוונטזיה ריאתית, שבר בזיז לטרלי משמאלי ל-L2, שבר מרוסק בעצם האילאקליית מימין עם המטומה ברכמות הרכות, שבר פתוח של MT5, שבר בעצם הבריח דיאפזרי משמאלי ללא תזזה, שבר בכנף האילום מימין, שבר ב-TP של L2 משמאלי, וחתכים באמה.

.4. כל הרכב המערבים נזוקו וגם הנאשם נחבל ונגרמו לו שברים בצלעות L1 ו-L2.
עמוד 1

- .5. בדיגמת דם שניטלה מהנאשם נמצא תוצר חילוף החומרים של סם הkokain וכן סם מסוג מורפיו.
- .6. הנאשם הודה באחריותו לגרימת התאונת ולמוצאותיה. אך סירב להודות בעבירות השכורת. לטענותו, התאונה התרחשה בשל טעות שנבעה מהצבת תמרור שגוי בכביש והתוויות דרכים שגרמה לבלבול (ראוי פרוטוקול מיום 21.6.14, עמ' 3). עוד טען שבבדיקות הדם הראו תוצאה שגوية שכן לא ניטל ממנו מספיק דם (שם, עמ' 4). בנסיבות אלו נגרם לו נזק ראייתי שכן אין די דם להעbir לו לצורך בדיקת הדגימה שניטלה.
- .7. לטענת הנאשם הוא מצוי בעיצומו של הליך שיקום משמעותי אשר בשלו הוא מתאים לשילוב בבית משפטו קהילתי ועמד על הפנימתו להליך שיקומי זה.
- .8. בדיעון ביום 7.7.2022 הסכים הנאשם להודות בכתב אישום מתווך בעבירות נהיגה תחת השפעה, אך סירב להודות בעבירות נהיגה בשכורות. מאוחר והמשימה סירבה להצעה זו אין מקום לכך דיון בה.

טסקירות שירותי המבחן

- .9. בתסקיר שירותי המבחן מיום 15.3.2022 תואר הנאשם כבן 60, גרוש ואב לארבעה ילדים, בעל חנות עסק לשירותי הסעדת. הנאשם יתום ממש מזיוויתו בין כ-10 שנים וברקע לכך החל לעשות שימוש בkokain והרואין בתדירות משתנה מאז היוותו בן 13. הנאשם אמןם היה נקי משימוש בסם במהלך כ-15 שנים, אך עקב גירושיו השניים חזר לשימוש. לטענותו, מזה כשנה וחצי הוא נקי מסמים, משתמש בקבוצות AN ומטופל בשל"מ. לנאשם חובות קבועים בסך כ-900,000 ₪.
- .10. נטען כי הנאשם מביע צער רב וחרטה עמוקה ביחס לעבירה שביצע. ניכר כי מביע הכרה ראשונית במצבו החמור, בקשרו הכלכליים וההתמכרותיים, ומביע צורך בסיעוד.
- .11. התרשםות שירותי המבחן הייתה מכך ששינו סיכוי להישנות העבירות בהיעדר הכרה וטיפול משמעותיים בתחום ההתמכרות, התעבורה והכספי הכלכלי. צוין שהנאשם הביע רצון להשתלבות בביב"ש קהילתי. בנסיבות אלה מצא שירותי המבחן להמליץ על שילוב הנאשם בהליך זה.

תגובה המASHIMA

- .12. ביום 22.5.2022 הוגשה תגובה לתגובה המASHIMA לבקשתו.
- .13. בתגובהה הביעה המASHIMA התנגדות נחרצת להפניית הנאשם לבית המשפט הקהילתי. נטען כי בתו המשפט הקהילתיים נועדו לשמש כבית להליכים פליליים בלבד וזאת בראי הוליסטי ושיקומי. הם משמשים למעשה פלטפורמה להליך שיקום בקהילה ומהווים תחליף למאסרם בפועל. מטרתם היא הוצאה נאשימים ממעגל העבריינות ושיקומם ולמASHIMA אינטגרס ממש בהפניית נאשימים לבתי המשפט הקהילתיים, והוא תביעת התנגדות לכך רק במקרים בהם חומרת העבירות אינה מאפשרת זאת, כפי המקירה הנדונה בו הנסיבות שנגרמו לנפגע התאונה בשל מעשי הנאשם הין חמורות ביותר, או כאשר הפנימית הנאשם לביהם"ש הקהילתי טוביל לחירגה מנהל ההפנייה המוכובל.

- .14. לטענת המASHIMA נוהל הפעלה של בית המשפט הקהילתיים מקנה למASHIMA זכות להתנגד לשילוב

נאשם בבימ"ש זה, ובפסקה הוכר נהג זה כמקובל למעט במקרים חריגים ביותר. המאשימה הפנתה לפסקה לפיה הגם שעמדת המאשימה אינה מהוות תנאי הכרחי להפניה הנאשם לבימ"ש קהילתי, הרוי שלעמדת התביעה ינתן משקל רב. ראו: עפ"ג (ח') 20-09-13435 אני אלף נ' מדינת ישראל (ນבו, 10.12.2020). אצין כי יתר החלטות אלה הפנתה המאשימה לא פורסמו.

- .15. עוד נטען, כי ההליכים המתנהלים בבתי המשפט הקהילתיים נובעים מכוח הסכמת הצדדים וכאשר הנאשם נוטל אחריות על העבירות שביצעו. חרף האמור, במקרה הנדון הנאשם אינו מודה למעשה באחריותו לביצוע התאונה אלא רק בתוצאותיה. במצב דברים זה אין נטילת אחריות על ביצוע העבירות. ודוק, בinati המשפט הקהילתיים לא מקיימים הליך הוכחות. על הנאשם להודיע תחילת ביצוע המעשים ורק אז יופנה להליך שיקום בביים"ש הקהילתי. הדבר משלול להעברת "חזי תיק" לשיקום, ולא את התקיק בשלמותו.
- .16. עוד טענה המאשימה כי בהצעת החוק תיקון 91 לחוק סדר הדין הפלילי (בתי משפט קהילתיים, התשפ"ב - 2021 (להלן: "הצעת החוק"), אליה אתייחס בהמשך, צוין מפורשות בסעיף 2022ג(6) כי לא יועבר תיק לבימ"ש קהילתי במידה והתקיים הליך הוכחות לבירור אשמת הנאשם וכי יועברו אך ורק תיקים בהם הודה הנאשם ביצוע העבירות והכירו ביצוען.
- .17. בתגובה לتسkieר טענה המאשימה שחרף התרומות שירות המבחן שה הנאשם מצר על הפגיעה ו מביע חרטה, לא צוין שה הנאשם עודנו ממשיך בניהול ההוכחות, ועל כן יש להניח שה הנאשם הטעה את שירות המבחן בעניין זה.
- .18. עוד הדגישה המאשימה כי ככל והנ禀ם יבקש זאת, יהיה בידו להשתלב בהליכי השיקום במסגרת ההליך הפלילי, כך שהאפיק השיקומי עודנו פתוח לפניו.
- .19. אצין כי בשולי הדברים צינה המאשימה כי בהתאם לתוספת השמינית להצעת החוק, אשר עברה לפניו שבוע בקריה שלישית, הוחרג סעיף 38(3), סעיף החבלה המשמש, מסוג ההליכים שיופיעו לבימ"ש קהילתי. הנאשם התנגד נחרצות לטענה זו מושם שלטענתו במועד הגשת הבקשה לא עברה הצעת החוק ועל כן במצב המשפטי הקיימים אין מניעה מההעברה ההליך לבימ"ש קהילתי. טענה זו מקובלת עלי ועל כן לא אקים דין בעניינה.

תגובת הנאשם

- .20. בתגובה לטענות המאשימה טען הנאשם את הטענות הבאות:
- ה הנאשם הכחיש את כפירתו באישומים. לטענותו, לא החל בתיק שלב ההוכחות ולא נשמע לו עד אחד.
 - ב. בהתאם לסעיף 196(ו)(ג) להצעת החוק, אין צורך בהודאה מלאה של הנאשם ביצוע העבירות אלא די ב"נכונות להודאות" בעבירה, הכרה של הנאשם במעורבותו באירוע, הבנת מהות ההליך הקהילתי והסכמה להשתתף בו. עוד נטען כי גם יתר הקритריונים מתאימים לשילוב לבימ"ש קהילתי והם: מקום המגורים, סוג העבירות (בהתאם למועד הגשת הבקשה), ועוד. גם בתסkieר שירות המבחן נמצא הנאשם כמו שמתאים לשילוב ההליך השיקומי וזה יוביל

לצמצום הסיכון הנובע ממנו להישנות הערים.

ג. אין די בהנגדות המאשימה למניעת שילוב נ羞ם בביבמ"ש קהילתית. למאשימה אין זכות וטו בנושא זה ועמדתה אינה בעלת משקל בלבד. הנ羞ם הפנה לפסיקה התומכת בעמדה זו.

ד. יש להניח שעם הפנויו לביבמ"ש הקהילתית איזו, במסגרת ההליך השיקומי, יודה ביצוע הערים.

ה. באשר לחומרת הערים נתן כי מרבית ההליכים המתנהלים בביבמ"ש הקהילתית הינם בעלי חומרה רבה והערים שעבר הנ羞ם אין חריגות בחומרתן.

דין והכרעה

21. ביום 6.7.2022 עבר בכנסת תיקון מס' 92 לחוק סדר הדין הפלילי, התשפ"ב-2022. בסעיף 880(א)(3) נקבע כי אחד הקритריונים להעברת הליך לביבמ"ש קהילתית הינו כי "הנ羞ם מכיר במעורבותו באירוע, מבין את מהות ההליך הקהילתית, לרבות האמור בסעיף 220(ג) ומסכים להשתתף בו".
 22. בסעיף 220(ג) נקבע כי:

"בית משפט קהילתית לא ידון בטענות מקדמית לפי סעיף 149 ולא יקיים דין שבו מובאות ראיות לבירור האשמה לפי סימן ה' לפרק ה'".
23. בהמשך נקבע בסעיף 220(ג)(2) כי עליה להעברת הדיון בחזרה לבית משפט השלום הינו כאשר הנ羞ם לא הודה ביצוע הערים שבכתב האישום בחלוף 60 ימים ממועד קבלת תסוקיר קהילתית. מועד ההודאה יכול ויהא מוארך אך התנאי להודאה בערים ממשיכה לעמוד בסיס הדיון בבית המשפט הקהילתית.
 24. כאמור, לאחר שענייתי בטענות הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה.
 25. אתחיל בכך שמצאתי לדחות את טענתה המרכזית של המאשימה, לפיה יש לדחות את בקשה הנ羞ם מושום התנגדותה להפניתו לביבמ"ש קהילתית. כפי שציינה המאשימה עצמה, אין די בה נגדות המאשימה בכך להוביל למניעת שילובו של נ羞ם בביבמ"ש קהילתית ולא לחינם סיגנה הפסיקה את הסכמת המאשימה כתנאי שאין לו לעדי לצורך הפניה לביבמ"ש קהילתית.
 26. עם זאת, מצאתי שהנ羞ם שלפני אינו עומד בתנאים המינימליים הנדרשים לשילוב בהליך שיקומי. הטעם העומד בסיס החלטתי הינו, ראש ועיקר, העבודה שהנ羞ם מסרב להodium בעבירות השкорות. אמנם, הנ羞ם מודה באופן ביצוע בעיות התנווה ובתוכאותיהן, אך בכך לא די. עבדת הנהיגה בשכורות הינה אינהרנטית להבנת תאונת הדרכים. מדובר במקרה חריג ביותר בו נהג הנ羞ם נסע בנגדו לכיוון התנווה עד שגרם לתאונת. הפרדה בין המסכת העובדות שגרמה לתאונת לבין השימוש בסיס מסוכן בשעת הנהיגה יוצרת פער מלואותי.

- .27. בנוסף, צודקת המאשימה בטענתה כי לא הודיע בבעית ההतמכרות ממנה הוא סובל, הכרה בضرر בטיפול ובחומרת המעשה, אין כל טעם בהפניה להיליכי שיקום. על הנאשם להפנים כי בהכחשתו את עבירות השכירות, הוא למעשה מעיד על עצמו וכי אינו זקוק לשיקום, הרוי אלבאה בדברי הנאשם - חוסר הבנה ושילוט שאינו מתאים הם שגרמו לתאונת. עולה השאלה אם כן, במקרה ייעזר הנאשם בעת שיקומו, אם כל אשמתו הינה חוסר הבנה של תמרור התנוועה?
- .28. גם בתסוקיר שירות המבחן נזכר כי הנאשם "מהלך בין הטיפות". מחד מודה הוא ביצוע המעשים ובמיבט הכרה בכך שהוא נדרש מיד לטיפול בתחום ההतמכויות. מצד שני הוא טוען כי הוא נקי משימוש בסם מזה כשנה ומחצה. הנאשם הודה בפני השירות המבחן שהוא נקי משימוש בסם מזה כשנה ומחצה, כאשר נכון להיום אנו מצויים שנה ומחצה מאז אירוע התאונה (שאיורעה בחודש ינואר 2021). מדברים אלו ניתן להסיק שה הנאשם מודה בכך שבמועד האירוע היה מצוי בתקופת שימוש בשם וככל הנראה אף בזמן האירוע עצמו היה נתון תחת השפעתו אך הנאשם אינו מתייחס לכך מפורשות ודבורי נאמרים ברמיזה, ולא הודה ישירה. באופן זה קשה להאמין שיולה בידו לבצע טיפול ממש, שעה שהוא אינו מסכים להודות בנסיבות שהובילו לאירוע התאונה
- .29. בנסיבות אלו לא התרשםתי שה הנאשם מכיר בכך בשיקום משמעותי ומשכך אני סבורה כי לא יהיה בהעברת ההליך לבימ"ש קהילתי בכדי לסייע בידי הנאשם להשתקם ממצבו הקשה.
- .30. זאת ועוד, כפי שציינה המאשימה בצדקה, ככל ויבחר הנאשם להשكيיע באפק השיקומי הרי שיוכל לעשות כן במסגרת הפניאתו לשירות המבחן במסגרת הליך זה.
- .31. לאור האמור הבקשה נדחתה.

המציאות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ח تمוז תשפ"ב, 27 ביולי 2022, בהעדר הצדדים.